



# Recull de Premsa



PALAU  
DE LA  
MÚSICA  
ORFEÓ  
CATALÀ

# Taula de contingut

<b>PALAU DE LA MUSICA CATALANA DE BARCELONA</b>	<b>3</b>
Savall i LaFura obren el joc La Vanguardia - Catalán - 29/08/2017	4
«Lo que no se explora, permanece oculto y no puede ser usado ni comprendido» Ideal Granada - 29/08/2017	6

# PALAU DE LA MUSICA CATALANA DE BARCELONA



29 Agosto, 2017

L'ÒPERA, LA CLÀSSICA I LA DANSA QUE VENEN

MARICEL CHAVARRÍA  
 Barcelona

Aquesta tardor musical i dansística paga la pena viatjar una mica. En la mesura que es pugui, esclar, i encara que sigui simplement a través dels webs de les cases d'òpera i sales de concert. Veure què es cou més enllà de Barcelona és un bon punt de partida per valorar el que tenim de bo i excel·lent a la cartellera local.

ÒPERA

**Tristany entre les flors.** La *rentrée* al Liceu estarà marcada, lògicament, pel terrible record de la barbàrie del 17-A i aquella capa de flors que haurà cobert durant setmanes la Rambla. Anar al Gran Teatre serà un altre gest simbòlic a favor de la cultura i la llibertat. I amb aquest ànim faran cap, sens dubte, públic i artistes a la inauguració oficial, el 7 d'octubre, amb el *Ballo in maschera*, que arriba de Tolosa de Llenguadoc i de Nuremberg i que protagonitzarà el tenor Piotr Beczala vestit de Christian Lacroix. Abans haurà tingut lloc *Il viaggio a Reims* de Rossini, tot i que l'autèntica inauguració –el més destacable de la temporada, vaja– serà aquest *Tristany i Isolda* que firma Alex Ollé de La Fura del Baus i que dirigirà Josep Pons des del fossat, amb Stefan Vinke i Irène Theorin encapçalant el repartiment. És quan Barcelona podrà aixecar el cap... per tot seguit agafar l'AVE cap a Madrid (si després de l'1-O encara existeix) i gaudir, no ja del *Lucio Silla* que es va veure al seu dia al Liceu, sinó d'un 2018 de veritables imprescindibles: l'estrena espanyola de *Dead man walking* de Heggie, la nova producció de *Street scene* de Kurt Weill o la de *Gloriana* de Britten. O, per descomptat, l'estrena espanyola de *Die soldaten* de Zimmermann que posa en escena Calixto Bieito i que a Madrid dirigirà Pablo Heras-Casado. Sort que el Liceu ja tindrà al tombant de l'any el seu *Demon* d'Anton Rubinstein... i bé, l'*Andrea Chénier* amb Jonas Kaufmann.

**Per a seguidors de Kaufmann.** Els qui no puguin esperar a la ràció doble que tindrà Barcelona de l'estel·lar tenor a la primavera –a *Andrea Chénier* amb Eva-Maria Westbroek i a *Italienischer Lieberbuch* de Wolf amb Diana Damrau– sempre queda l'opció d'anar a París i assistir a aquest *Don Carlo* de superrepartiment, en què el cantant alemany (del 10 al 28 octubre) compartirà escenari amb Iontxeva, Tezier, Abdrakov i Garnea, dirigits tots ells per Philippe Jordan. De fet, València tindrà un altre *Don Carlo* de luxe, amb Plácido Domingo i Violetta Urmana. Però no és moment de deixar París, encara, perquè el mes previ i el posterior també seran d'anunci: al novembre hi ha una gran reposició, l'ex-



►► Un Wagner molt furer. El Liceu rep al novembre la producció de *Tristany i Isolda* de Lió

traordinària posada en escena de Patrice Chereau de *De la casa dels morts*, de Janacek. I el 16, 17 i 18 de setembre, Gardiner dirigeix a la Philharmonie la trilogia de Monteverdi (*Orfeo*, *Ulisses* i *Poppea*, un títol cada dia).

**Un Monteverdi per a tots i tots per a un Monteverdi.** De tota manera, no cal agafar cap vol *low cost* per gaudir del compositor renaixentista. El 10 d'octubre Jordi Savall oferirà a L'Auditori la seva referencial producció del *Vespro della Beata Vergine* amb tota la influència mediterrània que es vivia a Venècia. I sis dies després sonarà la mateixa peça sacra al Palau de la Música –són coses que passen en aquesta ciutat– a càrrec de Philippe Herreweghe, que comença una relació de tres anys amb la sala com a artista convidat.

**De la contemporaneïtat.** Emociona pensar que un mite vivent de la composició com György Kurtág estrena òpera aquesta *rentrée*. Es titula *Fin de partie*, i tindrà lloc a la Scala al novembre. No és l'únic consagrat que estrena òpera aquesta tardor: John Adams –que a la primavera dirigirà l'ÒBC i l'Orfeo al Palau– presenta a San Francisco *Girls of the Golden West* amb llibret i posada en escena de Peter Sellars (queda lluny, però valia la pena esmentar-ho). I una altra estrena, aquesta vegada europea, que acull el Palau: *Considering Matthew Shepard*, del compositor dels Estats Units Craig Hella Johnson, sobre la tortura i mort d'un jove americà per la seva orientació sexual. David Selvas s'encarrega de la producció escènica i dirigeix el mestre Simon Halsey.

**I una primícia.** Per rubricar l'apartat operístic, i previ repàs a la tardor del Covent Garden (Pappano dirigeix *DiDonato* i D'Arcangelo a *Semiramide*) o l'Òpera de Viena (Netrebko i Beczala en una *Adriana Lecouvreur* amb muntatge de McVicar, o el mestre Yannick Nezet-Seguín, que ha estat escollit per substituir Levine al Met, dirigint *Salomé*), cal esmentar l'última i original

# Savall i La Fura obren el joc

Dos 'Vespro' de Monteverdi marquen la 'rentrée' del Palau i L'Auditori, mentre al Liceu s'espera 'Tristany i Isolda'



►► La producció de L'Auditori. El Quartet Casals tocarà la integral de Beethoven



►► Savall i Händel. El mestre i gambista s'enfrontarà per primera vegada al *Messies*



29 Agosto, 2017



KOMISCHE OPER, BERLIN

proposta de Cecilia Bartoli. La mezzo italiana cantarà –acompanyada de la cellista Sol Gabetta al desembre a la Berliner Philharmonie– aries del barroc per a veu i obligato de violoncel. Serà el material del seu pròxim disc.

►► **Enyorant Calixto Bieito.** El Teatro Real de Madrid celebra el bicentenari amb apostes contemporànies com *Die Soldaten* amb muntatge de Calixto Bieito

**CLÀSSICA**

**Rattle pren possessió.** El gran Simon Rattle inaugurarà la temporada de la London Symphony amb el que serà el seu primer concert com a flamant titular. Serà al Barbican de Londres, a mitjan setembre, però ja al cap de pocs dies aniran a la Philharmonie de París amb els tres ballets Diaghilev de Stravinsky: *La consagració de la primavera*, *Ocell de foc* i *Petruixka*. Temptador.

**El Quartet Casals, a casa.** Atenció a la producció de L'Auditori d'aquesta temporada, la integral dels quartets de corda de Beethoven a càrrec de la formació catalana, resident de la sala. Els Casals han tingut ocasió de posar-se a prova en la marató d'aquest estiu a Vilabertran, i a l'octubre seran focus d'atenció de tot el món interpretant la integral a L'Auditori, abans fins i tot de portar el projecte al Wigmore Hall, etc.

**La dansa bull a les sales barcelonines, tot i que la novetat es fa esperar; un exemple: Anne Teresa De Keersmaeker**

►► **Romeu i Julieta**  
 El Ballet de Ginebra porta la seva versió del clàssic de Shakespeare sobre la música de Prokofiev. La història comença amb la mort dels amants.

**L'Auditori/Ibercamera, res a envejar.** Arrencada contundent de L'Auditori i Ibercamera. No només els Casals marquen la *rentrée* a la sala de les Glòries: si Lang Lang inaugura a Nova York la temporada del Carnegie Hall, a Barcelona és Danil Trifonov qui irromp al piano amb Chopin a L'Auditori. Gràcies a Ibercamera, que portarà també aquesta tardor Vivane Hagner amb el *Concert de violí* de Beethoven amb la Staatskapelle Weimar. Quant a l'OBC, arrenca entre d'altres –novament– amb el *Concert per a violoncel* d'Elgar, aquesta vegada en mans de Daniel Müller Schott. Encara que sense oblidar Beethoven: Kazushi Ono obre amb *L'heroica*.

**I una mica de BNC Clàssic.** El cicle que té lloc al Palau, i que el fatídic 17 d'agost va cancel·lar el seu concert extraordinari (*De Aranjuez*), ho aposta tot en la *rentrée* al postromanticisme aquesta tardor: Viktoria Mullova oferirà el *Concert per a violí* de Sibelius amb la Simfònica de Bamberg, que tocarà també *Del nou món* de Dvorak. I al desembre portarà a Noseda, un infatigable al capdavant de l'Orquestra de Cadaqués.



MAGALI DOUGADOS

**ÒPERA**

**'Il viaggio a Reims' (Liceu)**  
 DEL 13 AL 20 DE SETEMBRE

**Trilogia de Monteverdi (Philharmonie de París)**  
 16, 17 i 18 DE SETEMBRE

**'Un ballo in maschera' (Liceu)**  
 DEL 7 AL 29 D'OCTUBRE

**'Don Carlo', amb Jonas Kaufmann (Opéra de París)**  
 DEL 10 AL 28 D'OCTUBRE

**'Vespro della Beata Vergine', per Jordi Savall (L'Auditori)**  
 10 D'OCTUBRE

**'Vespro della Beata Vergine', per Herreweghe (Palau de la Música)**  
 16 D'OCTUBRE

**'Tristany i Isolda' (Liceu)**  
 DEL 28 D'OCTUBRE AL 15 DE NOVEMBRE

**'Fin de la partie', de Kurtág (La Scala de Milà)**  
 DEL 15 AL 25 DE NOVEMBRE

**Adriana Lecovre amb Ntrepko i Beczala (Opéra de Viena)**  
 15 DE NOVEMBRE

**'De la maison des morts' (Opéra de París)**  
 DEL 18 DE NOVEMBRE AL 2 DE DESEMBRE

**'Semiramide', amb Joyce DiDonato (Covent Garden, Londres)**  
 19 DE NOVEMBRE

**'Girls of the Golden West', d'Adams (Opéra de San Francisco)**  
 DEL 21 AL 27 DE NOVEMBRE

**Cecilia Bartoli & Sol Gabetta (Philharmonie de París)**  
 4 DE DESEMBRE

**'Don Carlo', amb Plácido Domingo (Palau de les Arts de València)**  
 DEL 9 AL 21 DE DESEMBRE

**DANSA I CLÀSSICA**

**Simon Rattle & London Symphony (Barbican de Londres)**  
 14 DE SETEMBRE

**'Kreatur', de Sasha Watz (TNC)**  
 DEL 28 AL 30 DE SETEMBRE

**Quartet Casals, integral de Beethoven (L'Auditori)**  
 3, 5 i 6 D'OCTUBRE (SEGONA PART AL MAIG)

**Danil Trifonov toca Chopin (L'Auditori)**  
 4 D'OCTUBRE

**'Rosas danst Rosas' de la companyia Rosas (Mercat de les Flors)**  
 DELS 5 AL 8 D'OCTUBRE

**Sol Picó (Mercat de les Flors)**  
 DEL 26 AL 29 D'OCTUBRE I DEL 2 AL 5 DE NOVEMBRE

**'Romeu i Julieta' pel Ballet de Ginebra (Liceu)**  
 DELS 3 AL 7 DE NOVEMBRE

**'De la maison des morts' (Opéra de París)**  
 DEL 18 DE NOVEMBRE AL 2 DE DESEMBRE

**'Semiramide', amb Joyce DiDonato (Covent Garden, Londres)**  
 19 DE NOVEMBRE

**'Girls of the Golden West', d'Adams (Opéra de San Francisco)**  
 DEL 21 AL 27 DE NOVEMBRE

**'Anna Karenina' per l'Eifman Ballet (Liceu)**  
 DEL 20 AL 23 DE DESEMBRE

**'El Messies' amb Edward Higginbottom (Palau de la Música)**  
 20 DE DESEMBRE

**'El Messies' amb Edward Higginbottom (Palau de la Música)**  
 21 DE DESEMBRE

**Uns Messies comme il faut.** Aquest desembre barceloní passarà als annals per ser el d'els Messies de Handel, en plural. Savall s'enfronta a la peça el dia 20 per primera vegada, convidat pel Palau de la Música. I l'endemà és Edward Higginbottom, amb Ibercamera, qui el puja al mateix escenari amb els seus Oxford Voices i els Instruments of Time and Truth.

**DANSA**

**Roses i més Roses.** El Mercat de les Flors torna a rescatar un incunabul del repertori dansístic contemporani, aquest *Rosas danst Rosas* minimalista que va suposar la internacionalització d'Anne Teresa de Keersmaeker. Corria el 1983 i l'espectacle es va convertir ràpidament en referència de la creació postmoderna. Però la coreògrafa belga no s'ha aturat en la seva exploració de la relació entre moviment i música, i de fet acaba d'estrenar a Alemanya *Mitten wir im leben sind* (Enmig de les nostres vides), un pas més enllà sobre les suites per a violoncel de Bach, que interpreta en directe Jean-Guihen Queyras. Es podrà veure, això, a Barcelona? No de moment, com tampoc no es podrà veure la *Giselle* d'Akram Khan amb l'English National Ballet, que torna; ni la retrospectiva de Lucinda Childs que ha programat el Festival d'Automne a París.

**Dubois/Waltz/Picó.** El que sí que es veurà al Mercat de les Flors és el Ballet du Nord d'Olivier Dubois, que presenta l'última part de la trilogia *Étude critique pour un trompe l'oeil*: 22 ballarins explosius i desenfrenats. I el retorn de Sasha Waltz –per fi!– al Teatre Nacional de Catalunya (TNC), el 25è aniversari de la seva companyia. I un altre cop al Mercat, Sol Picó reposa el seu *We Women*, la peça en què, amb tres coreògrafs més, traça un retrat de la dona contemporània, i ara hi afegeix la nova creació centrada en l'home i la masculinitat, *Dancing with frogs*. I a veure què passa amb aquella Producció Nacional que ha aconseguit involucrar als teatres catalans: una peça de gran format amb Roser López Espinosa i Thomas Noone al capdavant.

**Ballet al Liceu!** Notícia: abans no s'acabi l'any es veuran dos ballets al Gran Teatre. Bé, un serà Le Ballet du Grand Théâtre de Genève, que hi porta un *Romeu i Julieta* firmat per Joëlle Bouvier, a mig camí entre la tradició i la modernitat, i començant la narració per la mort dels amants... i amb Prokofiev en directe. I l'altre serà ja per Nadal, també amb música russa: parlem de l'Eifman Ballet de Sant Petersburg. Boris Eifman agafa fragments de la música de Txaikovski per explicar la seva dramàtica versió d'*Anna Karenina*. Molt en clau d'edulcorada contemporaneïtat russa, per entendre'ns.●



## «Lo que no se explora, permanece oculto y no puede ser usado ni comprendido»

El coreógrafo granadino Daniel Doña, finalista en los Premios Max de las Artes Escénicas de 2017, ultima su nuevo montaje, 'Cuerpo a cuerpo'

■ IAGO GUILLÉN

**GRANADA.** La creatividad del coreógrafo y bailarín Daniel Doña no conoce límites. Una muestra más de que su danza no tiene barreras artísticas es el último espectáculo del granadino, 'Cuerpo a cuerpo', que se estrena con carácter absoluto los días 20 y 21 de septiembre en Madrid.

Lo que no se explora, permanece oculto y no puede ser utilizado, ni contrastado, ni comprendido, asegura su creador de 'Cuerpo a cuerpo', un trabajo en solitario y de investigación del bailarín y coreógrafo Daniel Doña guiado a través de su propio cuerpo, que esta vez es convertido en código, en inventario, en refugio y semillero de varias identidades.

Daniel Doña, que se enfrenta al escenario en solitario en esta nueva propuesta coreográfica, contará cada uno de los días con un artista invitado diferente. Con estas colaboraciones, pretende materializar un deseo, una idea y crear una pieza única para cada función, buscando posibles formas de estar juntos, poniendo en cuestión los límites, contagiando y transformando la mirada del otro. «Este trabajo responde al impulso que me provoca acercarme al lenguaje de artistas inspiradores: músicos, coreógrafos, bailarines, artistas plásticos o visuales; quiero poner en relación nuestros cuerpos, ver la realidad que surge al crear juntos y observar cómo la cu-

riosidad o la inquietud que el otro suscita nos acerca de una u otra manera», explica el coreógrafo y bailarín granadino.

El día 20 de septiembre le acompañará sobre las tablas el escritor y cantautor napolitano Alessio Arena (1984), quien reside en Barcelona desde 2008. Al día siguiente será el turno de Manuel Alcántara, experto en construir atmósferas singulares gracias al uso de escenografías originales a partir de las cuales genera teatralidad y un ambiente circense.

### Inquieto investigador

La producción de Daniel Doña en los últimos años ha transitado por varios caminos: por un lado, por la creación de obras escénicas estructuradas desde su imaginario contemporáneo nutrido desde el conocimiento profundo de la danza española y el flamenco. Y por otro, por un trabajo de investigación del movimiento entendido como una transformación hacia nuevos códigos, variando las dimensiones de los mismos, para quedarse sumergido en una libertad infinita.

Bailarín y coreógrafo formado en danza española e interesado también en preceptos más contemporáneos de la creación y la interpretación dancísticas, le ha guiado en su trayectoria una gran curiosidad e inclinación por el mestizaje disciplinario, que preside el discurso que

viene desarrollando desde hace décadas en la escena nacional.

Gusta de contagiar la danza española de renovados aires cercanos a expresiones más contemporáneas del movimiento, para concluir en un lenguaje evolucionado y de autor, una invitación a establecer caminos de ida y vuelta entre la tradición y la vanguardia. Su atrevimiento creativo le ha servido para ser distinguido con el Premio El Ojo Crítico de Danza 2016, el Premio HEBE de Honor 2016 y el Premio MAX de las Artes Escénicas en 2009 por De Cabeza, entre otros muchos galardones.

### Punta de lanza

Nacido en Granada en 1977, Daniel Doña es punta de lanza de una generación de bailarines y bailaoras que trata de encontrar su propia voz coreográfica e interpretativa a partir del flamenco, la danza española y el aprendizaje de otras disciplinas artísticas. Es titulado por el Conservatorio Superior de Danza de Madrid en la especialidad de coreografía y técnicas de interpretación de la danza española. Ha formado parte del Ballet Nacional de España y destacado como bailarín solista de las compañías más relevantes del país: Antonio Márquez, Rafaela Carrasco, Teresa Nieto en Compañía y Rojas y Rodríguez, entre otras.

Habitual de los escenarios y carteleras desde 2002, ha desarrollado su carrera como intérprete en escenarios como Ópera de París, Teatro Clásico de Mérida, Palau de la Música de Barcelona, Ópera House de Sidney, Teatro Mellá de la Habana y Palacio de Congresos de Madrid, entre otros muchos.

Como director y coreógrafo sus trabajos han sido programados en



El bailarín Daniel Doña prepara su nuevo espectáculo. ■ MARCOS G.

certámenes como Dansa Valencia, Festival de Jerez, Festival de Otoño de Madrid, Festival Internacional Madrid en Danza, Dansat2007, Festival Tanzaus (Dusseldorf-Alemania), Festival Iberoamericano de Bogotá, Bial de Flamenco de Sevilla, Festival Internacional de Danza Contemporánea de Canarias (Masdanza) o Festival Lekuz Leku. Está al frente de su propia agrupación, Daniel Doña Compañía de Danza Española, desde 2004.

Además de Black Box, entre sus propuestas destacan Estación seca (2004), Haz conmigo lo que quieras (2008), A pie (2013), A pie de calle (2014), No Pausa (2015) y Hábitat (2016), que fue galardonada con el Premio El Ojo Crítico de Danza 2016, que concede RNE y que resultó finalista en los Premios Max de las Artes Escénicas de 2017 con dos nominaciones: Mejor Espectáculo de Danza y Mejor Intérprete Masculino de Danza.

«'Cuerpo a cuerpo' responde al impulso que me provoca el lenguaje de artistas inspiradores»